

Gel

– Ozan İhlasi · 20 Ocak 2014

GEL

Bir umut dikmiştim gönül bahçeme,
Çiçeği dalımdan dökülmeden gel.
İsmi ekmiştim gönül bahçeme,
Yüreğimden kökü sökülmeden gel.

Akşam oldu, güneş ufuktan aşar,
Kuşlar kanat çırpar, yuvaya koşar,
Göğsümden son nefes dışarı taşar,
Canım bedenimden çekilmeden gel.

Sana açmış bende gül desen desen,
Şimal rüzgârı mı, poyraz mı esen?
Açılan güllerdir yar bana küsen,
Sarıp toprağa dökülmeden gel

Görenler diyorlar divane bana
Bakışınla kıydın tendeki cana
Salın gel gönlüme gizlice suna,
Belim iki büklüm bükülmeden gel.

Bekir der, son umut, seni bekledim,
Saniyeyi saatlere ekledim,
Gider ayak her derini yükledim,
Mezar taşım başa dikilmeden gel

Bekir Akbulut
28.09.2012